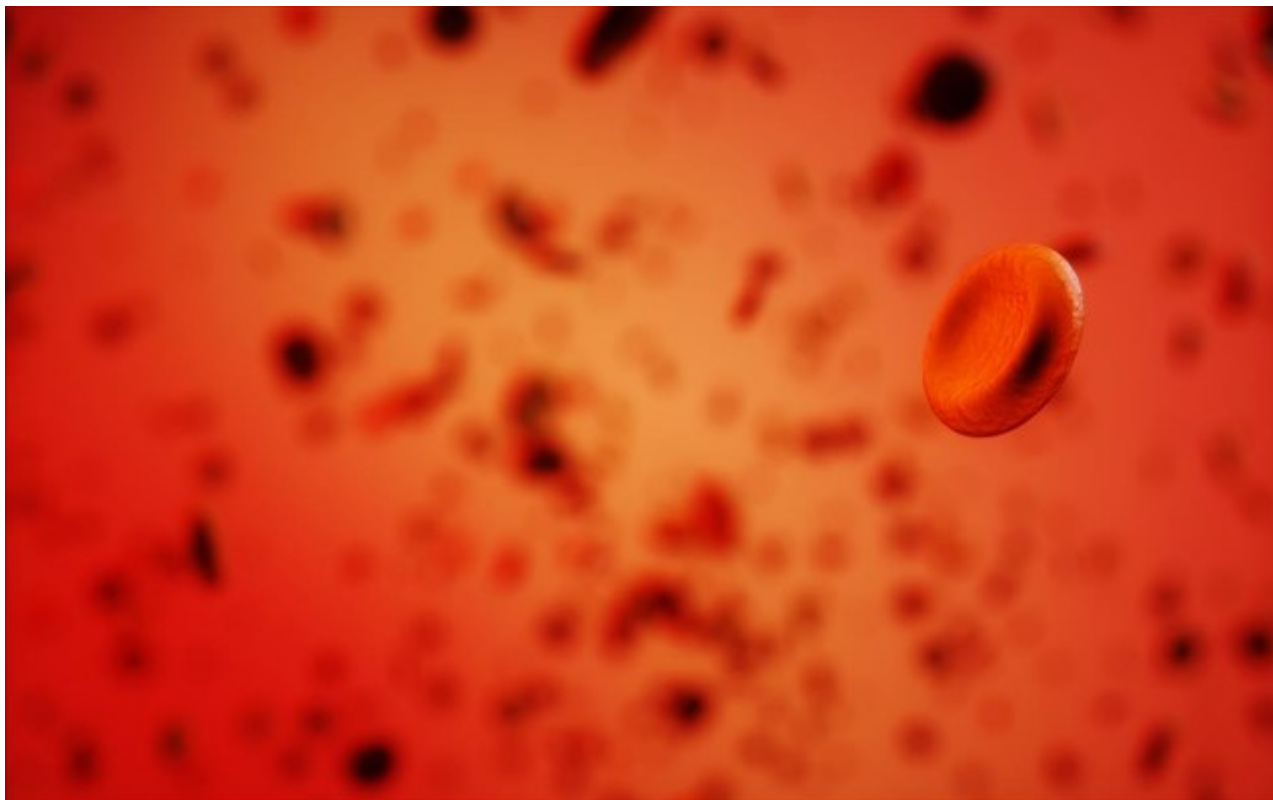
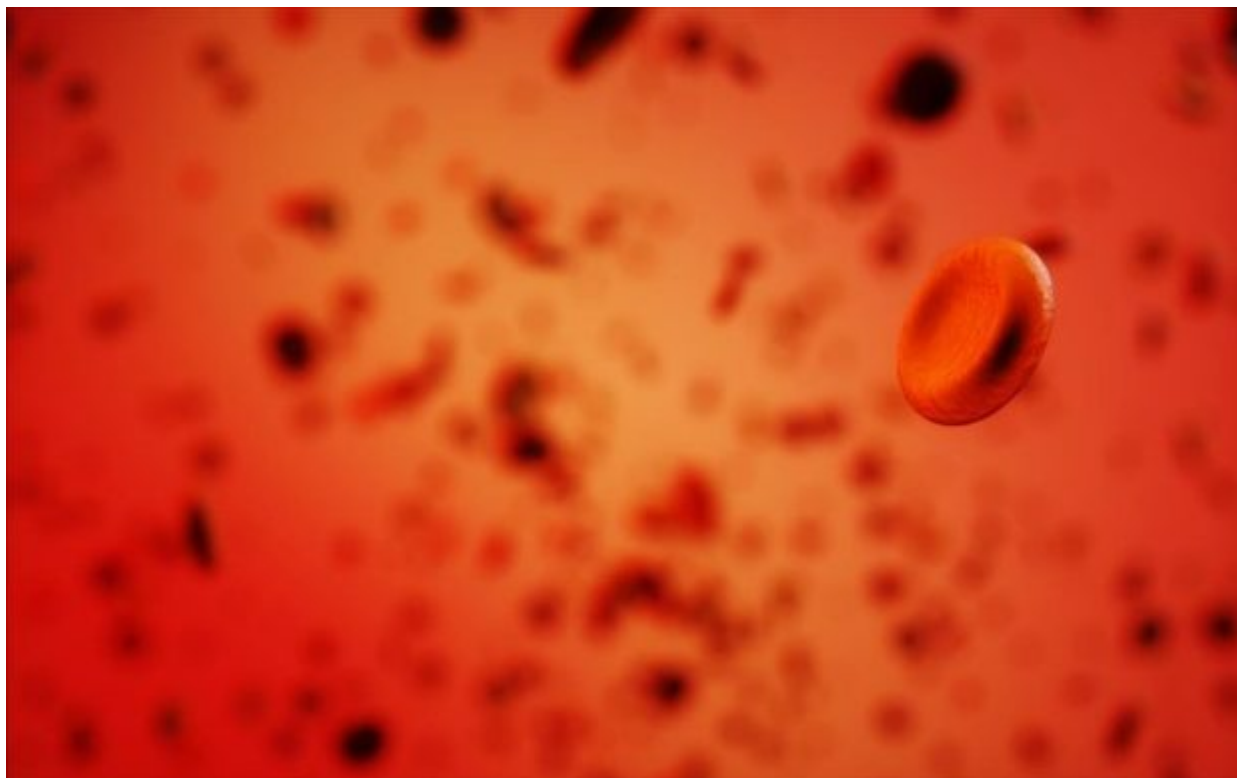

27 Οκτωβρίου 2016

Σημαντικά νέα για τη θεραπεία του μυελώματος με τη συμμετοχή του ΕΚΠΑ

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

SHUTTERSTOCK

Λίγο πριν τη ριζική αντιμετώπιση του πολλαπλού μυελώματος βρίσκεται η επιστημονική κοινότητα, σύμφωνα με τη μελέτη που εκπονήθηκε από τους ερευνητές 18 χωρών συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, η οποία δημοσιεύθηκε στο έγκριτο περιοδικό «New England Journal of Medicine».

Στη μελέτη συμμετείχαν 569 ασθενείς από 18 χώρες και όπως αναφέρει ο πρώτος συγγραφέας αυτής, ο Πρύτανης του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), καθηγητής της Ιατρικής Σχολής, Μελέτιος - Αθανάσιος Δημόπουλος, ο οποίος ήταν ο κύριος ερευνητής της μελέτης μέσω της Θεραπευτικής Κλινικής του ΕΚΠΑ, στο ΠΓΝ «Αλεξάνδρα» της οποίας είναι διευθυντής, η χρήση της δαρατουμουμάβης σε συνδυασμό με λεναλιδομίδη και δεξαμεθαζόνη διαπιστώθηκε ότι είναι ιδιαίτερα ασφαλής για τη θεραπεία της νόσου.

Όπως διαπιστώθηκε στη μελέτη, η συνηθέστερη ανεπιθύμητη ενέργεια ήταν η αντίδραση υπερευαισθησίας (συχνότερα κατά τη διάρκεια της πρώτης έγχυσης), η οποία όμως ήταν συνήθως αντιμετωπίσιμη. Στον τριπλό συνδυασμό παρατηρήθηκε επίσης μεγαλύτερο ποσοστό ουδετεροπενίας σε σχέση με το συνδυασμό λεναλιδομίδης και δεξαμεθαζόνης, που όμως ήταν εύκολα διαχειρίσιμη.

Σύμφωνα με τον καθηγητή, το πολλαπλούν μύελωμα είναι μια αιματολογική κακοήθεια που οφείλεται στον ανεξέλεγκτο πολλαπλασιασμό των

πλασματοκυττάρων (κύτταρα που παράγουν αντισώματα) στο μυελό των οστών. Αποτελεί τη δεύτερη συχνότερη αιματολογική κακοήθεια και οι περισσότεροι ασθενείς παρουσιάζουν κατά τη διάγνωση αναιμία, οστικά άλγη, επιδείνωση της νεφρικής λειτουργίας ή υπερασβεσταιμία, ενώ είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι στις λοιμώξεις. Παρά την πρόοδο που έχει πραγματοποιηθεί τα τελευταία 15 χρόνια, το νόσημα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ριζικά παρά μόνο σε μικρό ποσοστό ασθενών. Οι περισσότεροι ασθενείς κάποια στιγμή υποτροπιάζουν και γίνονται ανθεκτικοί στις υπάρχουσες θεραπευτικές επιλογές.

Ωστόσο, αυτή η κατάσταση φαίνεται με τις τελευταίες μελέτες ότι μπορεί να αλλάξει με πολλαπλά οφέλη για τον ασθενή, όπως αναφέρει ο κ. Δημόπουλος. Ειδικότερα η χρήση της ουσίας δαρατουμουμάβη ως μονοθεραπείας είχε ως αποτέλεσμα αυτό το φάρμακο να δοκιμαστεί σε ασθενείς με ανθεκτικό ή υποτροπιάζον μυέλωμα, που έχουν λάβει 1-3 προηγούμενες γραμμές θεραπεία. Τα αποτελέσματα ήταν πολύ ενθαρρυντικά με αποτέλεσμα να σχεδιαστεί η μελέτη POLUX, η οποία είναι μία διεθνής, πολυκεντρική, προοπτική, τυχαιοποιημένη κλινική μελέτη. Όλοι οι ασθενείς έλαβαν το συνδυασμό λεναλιδομίδης και δεξαμεθαζόνης, που αποτελεί μια από τις κυριότερες θεραπευτικές επιλογές στην υποτροπή του μυελώματος. Οι μισοί ασθενείς έλαβαν επιπλέον δαρατουμουμάβη.

Σύμφωνα με το συγγραφέα της μελέτης, το διάμεσο διάστημα παρακολούθησης ήταν μεγαλύτερο του 1 έτους (13,5 μήνες), όπου εκεί το σκέλος της δαρατουμουμάβης μείωσε την πιθανότητα υποτροπής στο 63% των ασθενών σε σχέση με το συνδυασμό λεναλιδομίδης και δεξαμεθαζόνης. Η πιθανότητα επιβίωσης χωρίς πρόοδο νόσου στον ένα χρόνο ήταν 83% στο σκέλος της δαρατουμουμάβης και 60% στο σκέλος λεναλιδομίδης και δεξαμεθαζόνης. Επιπρόσθετα, οι ανταποκρίσεις ήταν σαφώς καλύτερες στο σκέλος της δαρατουμουμάβης: 93% έναντι 76%, με πλήρεις υφέσεις 43% έναντι 19%. Στο πλαίσιο αυτής της μελέτης προσδιορίστηκε για πρώτη φορά σε ασθενείς με υποτροπιάζων ή ανθεκτικό πολλαπλούν μυέλωμα η μοριακή ανταπόκριση της νόσου. Διαπιστώθηκαν μοριακές υφέσεις σε 22% των ασθενών της ομάδας της δαρατουμουμάβης και μόλις 5% στην ομάδα ελέγχου.

Αναφερόμενος στη μελέτη, ο κ. Δημόπουλος τόνισε ότι έχει εξαιρετική σημασία και από το γεγονός ότι στο ίδιο τεύχος του περιοδικού υπήρχε άρθρο σύνταξης από διαπρεπείς ερευνητές της Mayo Clinic των ΗΠΑ στο οποίο ανέφεραν ότι ο τριπλός αυτός συνδυασμός δαρατουμουμάβης, λεναλιδομίδης και δεξαμεθαζόνης αποτελεί πλέον την θεραπεία εκλογής για τους ασθενείς με υποτροπιάζων ή ανθεκτικό πολλαπλούν μυέλωμα.

Σύμφωνα με τον καθηγητή, αναμένεται ότι σύντομα η διεθνείς οργανισμοί

έγκρισης νέων φαρμάκων (FDA, ή EMA) θα εγκρίνουν τη χορήγηση αυτού του συνδυασμού και εκτός πλαισίου Κλινικής Έρευνας. Ενώ, όπως τόνισε αυτή τη στιγμή διεξάγονται μελέτες ως προς τη θέση της δαρατουμουμάβης στα πλαίσια της θεραπείας πρώτης γραμμής.

Κλείνοντας ο κ. Δημόπουλος, επεσήμανε ότι τα δεδομένα αυτά δημιουργούν αίσθημα αισιοδοξίας για τη ριζικότερη αντιμετώπιση των ασθενών που πάσχουν από πολλαπλούν μύελωμα.

Πηγή: naftemporiki.gr